

Jeg skal dernæst tillade mig en anden Bemærkning. Det ærede Medlem fandt sig foranlediget til at give mig en Lektion i Geografi. Jeg takker ham oprigtig. Geografien er en Videnskab, som jeg har glemt meget af, og aldrig været stærk i; men jeg vil dog tillade mig at sige, at jeg tror, man i den nuværende Periode er saa dybt inde paa at lade Certifikater følge med Varerne og det i alle Lande, ogsaa i Australien, som det ærede Medlem røbede et særligt Kendskab til — gid han var der —, saa at det Land er ganske overordentlig slet stillet, som ikke ogsaa møder med sine Certifikater i Konfirrenten. Jeg tror, at man ikke saaledes kan sætte sig ud over dette Spørgsmaal med Certifikater. Det er gennem den amerikanske Forretningsmaa de og forfælske andre Maader blevet en Verdensnødvendighed, naar man overhovedet vil klare sig, at Certifikatet følger med Varerne. Jeg skal tilføje, at saa vidt jeg har kunnet erhverve mig Underretning, er Stillingen den, at det Rødt, som sælges bedst paa det engelske Marked, er det, som de godt slagtede og vel behandlede stoffte Kreaturer leverer, og jeg har tillige hørt — jeg er ikke selv i Stand til at bedømme det og skal henstille den nærmere Forklaring til mere sagkyndige, — at man ved at forcere Transporten — og herom er jeg selvfølgelig enig med det ærede Medlem fra Nykøbing — vil kunne naa ligesaa tidlig til England, som man kan naa dertil fra Skotland med Rør og sælgelig ogsaa i England naa den Overpris, som der betales for 1ste. Klasse Rødt. Jeg vil her give det ærede Medlem en Belæring i Geografi — saa ere hans Tjenester forbi —, at saa vidt jeg huster ret, ligger Skotland England nærmere end Australien, og ganske vist er der visse Forhold, hvoraf de der kunne benytte sig bedre end her, men ikke desto mindre maa Eksport af fersk Rødt formentlig kunne gaa. Naar der saa dog er sagkyndige, som mene, at vi kunne naa lige med Skotland ad den Vej, saa mener jeg, at, som Forholdene ere, bør Eksperimentet gøres.

Jeg skal kun gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Nykø (Bertelsen). Han sagde, at jeg havde sagt, at jeg beklagede, at man ikke kunde vente sig Ophævelse af Forbudet i en nær Fremtid. Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem havde Ret, og at jeg maatte saa den sørgeligste Uret i, hvad jeg sagde; thi jeg vil indrømme, at det er den eneste Overdrivelse, jeg har gjort mig skyldig i i mit første Foredrag; men jeg vil sige, at naar jeg gjorde det, var det i den Tanke, at Protektionismen er saa stærk for Øjeblikket i

Tyskland som næppe nogen Sinde tidligere, og Udsigten er saa ringe — saaledes staar det for mig — at jeg ikke kan se rettere, end at man ganske rolig kan sige, at Forbudets Ophævelse er ikke nogen nær forestaaende Sag. Under disse Forhold mente jeg, at man gjorde rigtigst i at gøre Befolkningen fortrolig med, at de selv burde slagte deres Kreaturer, og at man gjorde rigtigst i at erklære sin personlige Beredvillighed til at stemme for alt, hvad der i den Retning nogenlunde rimelig kan gøres. Det har jeg gjort, og om det kan karakteriseres som Overdrivelse eller Uafaktisme, er mig fuldstændig ligegyldigt.

Stoth: Jeg vil ikke blande mig i den landøkonomiske Strid mellem det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) og det ærede Medlem fra Holbæk Amt (Korsgaard). Derimod har jeg begæret Ordet paa Grund af den Ytring fra det ærede Medlem for Ringsted, at han troede, at der inden for Landmændenes Ræds fandtes Folk, som troede paa, at denne Vej med det slagtede Rødt vilde kunne frembringe et lige saa godt Resultat som Udførselen af levende Kreaturer, og i den videre Udvikling af dette Spørgsmaal kom der en Udtalelse frem, som det lod til, at det ærede Medlem havde fra Negeringens Konsulent Krup, og det er den, som bringer mig til at tage Ordet i denne Sag, fordi jeg nødig vilde, at det skulde slaas fast her i Tinget, at det var Landmændenes Tro i det hele taget, at vi kunne naa det samme Maal ved Udførselen af fersk Rødt som ved Udførselen af levende Kreaturer. Det staar tværtimod bestemt for de allerfleste Landboere saaledes, at det er en ren Nødsstand, naar vi skulle udføre fersk Rødt, og min Mening er derfor, uaagtet jeg meget vel anerkender den højtærede Ministers Forslag, at jeg ligesom det ærede Medlem fra Holbæk Amt nærer nogen Tvivl om, at det er rigtigst at komme i alt Fald til store Udgifter i denne Sag, og i ethvert Tilfælde vil jeg bestemt tilraade, at Lovens Varighed bliver begrænset. Enhver, som har haft med disse Sager at gøre og kender Forholdene i Øjeblikket, ved jo, at selv om de Priser, som f. Eks. i Beretningen fra Landhusboldningselskabet, der ere fremstillede angaaende Udførselen fra Kjøbenhavn, synes nogenlunde tilfredsstillende, maa der dog dertil bemærkes, at det er udelukkende første Klasse Jædebyr, som ere sendte over og vistnok ogsaa udelukkende store Dyr, af den Slags, som egner sig bedst til Eksport under disse Forhold; man kan se, at det er gennemgaaende fædede